

**CURTEA SUPRĂMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Stepan Beșliu

(art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-232/2026
Nr. PIGD 1-22081632-01-Ira-09042026)*

Recurs inadmisibil; Aprecierea probelor de către instanța de apel nu este irațională; Instanța corect a respins apelul ca depus peste termen, întrucât, pentru avocatul care a apărât acuzatul în prima instanță și cunoștea data pronunțării sentinței integrale, termenul de apel curge din ziua pronunțării, chiar dacă acesta nu s-a prezentat la ședință.

24 septembrie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Mihail Bușuleac

Instanța de apel: Vitalie Movilă, Inga Gorlenco, Evgheni Bancov.

Textul corespunde originalului

**Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui
Stepan Beșliu, în numele legii,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Sergiu Stratan,

Alexandru Negru, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Stepan Beșliu s-a născut în anul 1985 în r-ul Strășeni. El a fost apărut de avocatul Natalia Saitarlî.

2. Stepan Beșliu a fost învinuit că, în noaptea de 29 spre 30 ianuarie 2021, a pătruns în gospodăria lui Oleg Popa și a sustras o bicicletă, un polizor unghiular, un rotopercutor, 90 kg de porumb, 30 kg de măcucă și două lanțuri pentru motoferăstrău, în valoare totală de 7.925 de lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil. Fapta a fost încadrată în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (furt săvârșit prin pătrundere în încăpere sau în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile).

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală, în lipsa inculpatului, la cererea acestuia (f.d. 189, vol. I). La 13 mai 2025, prin [sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central](#), Stepan Beșliu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art 186 alin. (2) lit. c) Cod penal și condamnat la doi ani de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Instanța a dispus restituirea corpurilor delictu părții vătămate. Instanța a constatat că vinovăția inculpatului a fost confirmată prin declarațiile părții vătămate Oleg Popa și ale martorilor Marina Sava-Popa și Liliana Sava. Declarațiile lor coroborează cu procesele-verbale de cercetare la fața locului, de ridicare și de examinare a bunurilor sustrate. Oleg Popa și Marina Sava-Popa au relatat despre dispariția bunurilor din propria gospodărie. Bunurile sustrate au fost depistate la domiciliul Liliane Sava, concubina lui Stepan Beșliu, dar și în apropierea acestuia. Liliana Sava a declarat că, după depistarea bunurilor la domiciliul său, l-a contactat pe Stepan Beșliu și i-a cerut să returneze bunurile dacă le-a sustras, după care acesta nu a mai revenit la domiciliu. Instanța a apreciat aceste probe ca fiind coroborate și suficiente pentru a stabili vinovăția inculpatului de comiterea furtului. Instanța a exclus din învinuire circumstanța calificativă agravantă stabilită de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal. Ea a reținut că prejudiciul de 7.925 de lei, nu depășește pragul de 87.160 de lei, ceea ce împiedică reținerea daunelor în proporții considerabile determinată conform art. 126 alin. (2) Cod penal în redacția Legii nr. 136 din 06 iunie 2024. Instanța a aplicat legea penală mai favorabilă și a încadrat fapta în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal și i-a stabilit lui Stepan Beșliu pedeapsa de doi ani de închisoare, cu

executarea în penitenciar de tip semiînchis. La individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont de antecedentele penale ale inculpatului, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante și de caracterul mai puțin grav al faptei.

4. La 30 mai 2025, avocatul Natalia Saitarlî, în interesele inculpatului, a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi de achitare. Apărarea a susținut că sentința este neîntemeiată, întrucât vinovăția inculpatului nu este confirmată prin probe suficiente. Declarațiile părții vătămate și ale martorilor confirmă dispariția bunurilor, dar nu demonstrează că acestea au fost sustrase de Beșliu. Bunurile găsite la domiciliul concubinei sale nu au fost identificate ca aparținând părții vătămate, iar celelalte bunuri au fost depistate în alt loc. Apărarea invocă prezumția nevinovăției și interpretarea dubiilor în favoarea inculpatului.

5. La 09 iunie 2025, inculpatul Stepan Beșliu a declarat apel. El a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare. El a susținut că este nevinovat, iar probele administrate nu confirmă că, în noaptea de 29 spre 30 ianuarie 2021, a săvârșit fapta imputată. În subsidiar, a invocat intervenirea prescripției răspunderii penale.

6. La 12 decembrie 2025, [Curtea de Apel Sud](#) a respins apelul avocatului, ca tardiv, iar apelul inculpatului, ca nefondat. Instanța a reținut că termenul de 15 zile pentru declararea apelului a expirat la 28 mai 2025, iar avocatul a depus apelul la 30 mai 2025. Absența avocatului de la pronunțarea sentinței nu justifică depășirea termenului, întrucât acesta cunoștea data pronunțării. Avocatul nu a invocat motive convingătoare care să fi împiedicat depunerea apelului în termen. Apelul inculpatului Stepan Beșliu a fost considerat declarat în termen, din motiv că acesta nu a participat la examinarea cauzei și la pronunțarea sentinței, iar comunicarea acesteia nu era dovedită. Instanța a menținut concluzia privind vinovăția lui Stepan Beșliu. Bunurile sustrase au fost găsite la domiciliul concubinei acestuia și în apropierea domiciliului, iar vinovăția rezultă din coroborarea declarațiilor cu procesele-verbale și corpurile delictive. Fapta a fost corect încadrată în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiind exclus indicele de la lit. d), deoarece prejudiciul de 7.925 de lei nu atingea pragul daunelor în proporții considerabile prevăzut de art. 126 alin. (2) Cod penal. Instanța a menținut pedeapsa cu închisoare, apreciind că aceasta corespunde criteriilor prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal.

7. La 09 ianuarie 2026, avocatul Natalia Saitarlî, în interesele condamnatului, a declarat recurs, fără a specifica vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală. Ea a solicitat rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece nu există probe care să confirme vinovăția. La 10 februarie 2026, Curtea Supremă de Justiție nu a dat curs cererii de recurs, deoarece acesta nu a specificat niciun temei de recurs prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, iar conținutul recursului nu permite examinarea efectivă a acestuia și i-a acordat un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. La 17

februarie 2026, încheierea a fost recepționată de apărător. La 03 martie 2026, avocatul a înlăturat neajunsurile și a depus un nou recurs, solicitând casarea deciziei și achitarea lui Stepan Beșliu. Recursul se bazează pe art. 427 alin. (1) pct. 3), 6) Cod de procedură penală. Motivele recursului vizează respingerea ca tardivă a apelului avocatului și netemeinicia condamnării. În privința termenului, apărarea susține că apelul a fost declarat în termen, întrucât avocatul nu a fost prezent la pronunțarea sentinței, iar termenul urma să curgă de la primirea acesteia. Sub aspectul vinovăției, apărarea, reiterează argumentele din apel, susține că probele administrate nu confirmă implicarea lui Stepan Beșliu la comiterea furtului. Declarațiile părții vătămate, ale soției acestuia și ale martorului Liliana Sava confirmă doar dispariția și depistarea ulterioară a bunurilor, fără a stabili că acestea au fost sustrate de Beșliu. Condamnarea se întemeiază pe presupuneri și pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

8. Curtea Supremă de Justiție nu a solicitat prezentarea referinței la recurs.

9. Urmărirea penală în această cauză a fost pornită la 08 februarie 2021 și s-a finalizat la 13 mai 2022. În prima instanță cauza penală a fost examinată în perioada 09 iunie 2022 – 13 mai 2025. Instanța de apel a examinat cauza în perioada 03 iunie 2025 – 12 decembrie 2025. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 09 aprilie 2026.

MOTIVAREA INSTANȚEI

10. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată la 12 decembrie 2025. Recursul a fost declarat pe 09 ianuarie 2026. Având în vedere termenul pentru depunerea recursului de două luni, recursul a fost înaintat în termen.

11. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Instanța de recurs nu poate verifica oportunitatea soluției date de instanțele inferioare, atâta timp cât aceasta este legală.

12. Recursul apărării este depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 3), 6) Cod de procedură penală, care se referă la respingerea neîntemeiată ca fiind tardiv a apelului depus în termen și la motivarea deciziei instanței de apel. Argumentele recursului vizează netemeinicia soluției privind declararea tardivă a apelului apărării, aprecierea vădit nerezonabilă a probelor și nevinovăția condamnatului. Pentru a asigura o înțelegere clară a hotărârii adoptate, fiecare temei de recurs va fi examinat separat.

a) Art. 427 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

13. Avocatul Natalia Saitarlî susține că instanța de apel a apreciat eronat că apelul este tardiv. Ea pretinde că nu a fost prezentă la pronunțarea sentinței, iar termenul de apel se calculează de la primirea copiei acesteia.

14. Conform art. 402 Cod de procedură penală, apelul se declară în termen de 15 zile de la pronunțarea sentinței integrale. Repunerea în termen este admisibilă doar în cazul existenței unor motive întemeiate care au împiedicat partea să exercite calea de atac în termenul legal. Sarcina de a demonstra existența unor asemenea motive revine persoanei care solicită repunerea în termen. Participanții la proces au obligația de diligență de a se interesa de soarta cauzelor lor (dec. CtEDO [Van Harn v. Germania](#), 2007). Nerespectarea acestei obligații îi poate lipsi de dreptul de a cere repunerea în termenul de atac. Neprezentarea la ședința de pronunțare a sentinței, despre care apelantul cunoștea, nu este un motiv pentru ca termenul să curgă de la o dată ulterioară (*mutatis mutandis* încheierea nr. [1ra-424/2025](#), § 17). În cazul avocaților, procurorilor și altor profesioniști în domeniul dreptului, termenul de atac curge din ziua pronunțării sentinței motivate (*mutatis mutandis* încheierea nr. [1ra-588/2025](#), § 9). Potrivit [Recomandării Curții Supreme de Justiție nr. 37](#), din 22 aprilie 2013, pentru părțile care nu s-au prezentat la pronunțare, se consideră că ele au luat cunoștință de conținutul sentinței la data pronunțării.

15. Sentința integrală a fost pronunțată la 13 mai 2025. Apărătorul, care a depus apel, a fost informat din timp despre data pronunțării (f.d. 239, vol I), însă nu s-a prezentat (f. d. 240, vol. I). Apelul a fost depus la 30 mai 2025, după expirarea termenului legal de 15 zile, care s-a împlinit la 28 mai 2025. Apelantul nu a invocat în cerere vreun motiv care să justifice depășirea termenului. Repunerea în termen a fost solicitată abia în ședința din 31 octombrie 2025 (f.d. 33, verso, vol. II). Avocatul a susținut că termenul urma să curgă de la primirea copiei sentinței, la 15 mai 2025. Astfel, art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală prevede că, la calcularea termenului în zile, nu se ia în calcul ziua în care s-a împlinit termenul. Omiterea termenului cu mai mult de o zi necesită o justificare convingătoare, care nu a fost oferită de apărare. În lipsa unor motive convingătoare pentru repunerea în termen a apelului, instanța de apel corect l-a respins ca tardiv. Prin urmare, în această parte, recursul este vădit neîntemeiat.

b) Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

16. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de pct. 6) în decizia nr. [1ra-1085/2024](#), §§ 37-42 și în încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 38. Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a explicat că este posibil ca o hotărâre judecătorească să fie în același timp „arbitrară”, cât și „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Totuși, fiecare din cele două sintagme urmează a fi examinate separat (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 43). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești

arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază legală și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

17. Recurentul susține nevinovăția condamnatului și invocă faptul că probele administrate confirmă doar dispariția bunurilor, nu și sustragerea acestora de către Stepan Beșliu. Acest argument a fost examinat de instanța de apel. Ea a reținut că o parte din bunurile sustrase au fost depistate la domiciliul concubinei condamnatului și în apropierea acestuia. Concluzia instanței de apel privind vinovăția lui Stepan Beșliu de comiterea furtului se întemeiază pe coroborarea acestei împrejurări cu declarațiile părții vătămate și ale martorilor, precum și cu procesele-verbale de cercetare la fața locului, de ridicare și de examinare a bunurilor. Martorul Liliana Sava a declarat că, după depistarea bunurilor la domiciliul său, l-a contactat pe Stepan Beșliu și i-a cerut să le returneze dacă le-a sustras, după care acesta nu a mai revenit la domiciliu. Această motivare nu este nerezonabilă. Apărarea nu explică de ce concluzia instanței de apel privind implicarea lui Stepan Beșliu în sustragerea bunurilor este irațională și nici nu indică care probe au fost apreciate arbitrar sau vădit nerezonabil. Argumentele invocate urmăresc, în esență, o nouă apreciere a probelor și exprimă dezacordul cu concluziile instanței de apel. Aprecierea probelor efectuată de instanța de apel nu relevă un caracter vădit nerezonabil și nu conferă hotărârii un caracter arbitrar. Recurentul nu a demonstrat că decizia contestată se întemeiază pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. Prin urmare, și în această parte, recursul este vădit neîntemeiat.

18. Din motivele expuse supra, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul avocatului Natalia Saitarlî împotriva deciziei Curții de Apel Sud din 12 decembrie 2025.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Sergiu Stratan

Digitally signed by Negru Alexandru
Date: 2026.09.25 16:31:37 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

Alexandru Negru

